

Kind & Gezin

GESCHILLENCOMMISSIE

BESLISSING

NR. 2019/003

17 MEI 2019

REPERTORIUMNR. GC/19/A0009

INZAKE : ..... (verzoekende partij),
vertegenwoordigd door meester

TEGEN : .....
(verwerende partij)

1. Over het procedureverloop

Gelet op het verzoekschrift dat namens verzoekende partij door het Sociaal Huis Oostende werd ingediend per e-mail van 13 maart 2019, gericht tegen de beslissing van verwerende partij van 28 februari 2019 waarbij er ten onrechte ontvangen gezinsbijslag voor de periode van 1 augustus 2017 tot en met 31 januari 2019 ten bedrage van in totaal € 10.198,93 van haar werd teruggevorderd gezien er ingevolge haar huwelijk op 24 juli 2017 geen verhoogde wezenbijslag kan worden toegekend met ingang van 1 augustus 2017.

Gelet op de beslissing betreffende de ontvankelijkheid van de Geschillencommissie van 27 maart 2019 waarbij aan verzoekende partij werd meegedeeld dat voorliggende zaak slechts ontvankelijk is wat betreft de periode vanaf 1 januari 2019.

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 17 mei 2019 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen.

Gelet op het feit dat verzoekende partij op de zitting van 17 mei 2019 werd vertegenwoordigd door meester

Gelet op het feit dat verwerende partij niet op de zitting is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen.

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak

Het kinderbijslagfonds ..... betaalde vanaf 1 februari 2014 verhoogde wezenbijslag voor de kinderen ..... aan verzoekende partij na het overlijden van de heer ..... op 23 januari 2014. (...)

Vanaf het overlijden van de heer ..... is verzoekende partij tot op heden alleen met haar drie kinderen in het Rijksregister ingeschreven.

Op 24 juli 2017 is verzoekende partij te Rotterdam gehuwd met de heer ..... De heer ..... is niet in het Rijksregister ingeschreven en zou te Rotterdam verblijven.

3. Standpunten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen gezin vormt met haar echtgenoot die in Rotterdam woont en dat zij geen financiële steun van haar echtgenoot ontvangt.

Zij verklaart te zijn uitgegaan van de veronderstelling dat een dergelijke wijziging van de burgerlijke staat via het Rijksregister reeds bekend zou zijn bij ....., zodat zij niet begrijpt hoe ..... niet eerder heeft opgemerkt dat zij was gehuwd.

Verzoekende partij verwijst verder naar het feit dat zij steeds in nauw contact stond met het Sociaal Huis Oostende en daar de wijziging van haar burgerlijke staat had aangegeven.

Verwerende partij stelt dat zij slechts op 19 februari 2019 een mutatiebericht van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid met de wijziging van de burgerlijke staat op 24 juli 2017 ontving en dat verzoekende partij haar nooit van haar huwelijk in kennis heeft gesteld terwijl het feit dat zij in voorliggend verzoekschrift heeft vermeld dat zij er van uitging dat deze informatie automatisch via het Rijksregister beschikbaar is, er op wijst dat zij zich desalniettemin bewust was van het belang van deze gegevens.

Bij e-mail van 22 maart 2019 heeft verwerende partij bewijs geleverd van het feit dat zij slechts op 19 februari 2019 via een mutatiebericht van het huwelijk van verzoekende partij in kennis werd gesteld.

Hoewel verwerende partij bij de toekenning van de verhoogde wezenbijslag geen informatie- noch motiveringsbrief aan verzoekende partij heeft gestuurd, legt verwerende partij een controleformulier P19 (ter controle betreffende de toekenning van een sociale toeslag, in casu vóór het overlijden van de heer .....) voor dat op 28 januari 2014 werd ingevuld en ondertekend door verzoekende partij. Verwerende partij wijst er op dat in het informatieblad bij deze controleformulieren onder meer wordt meegedeeld dat wordt verwacht dat de betrokkene het kinderbijslagfonds steeds verwittigt wanneer hij/zij in het buitenland huwt.

Ter zitting legt meester ..... voor zijn cliënte de volgende stukken voor: uittreksel uit het Vreemdelingenregister; attest leefloon; uittreksel overlijdensakte ..... (vader van de drie kinderen) dd. 23.1.2014; huwelijksakte ..... dd. 24.7.2017; bewijs woonst Nederland van .....; verblijfstitel Nederland van .....

Meester ..... benadrukt hierbij dat verzoekende partij en de heer ..... inderdaad huwden in Nederland maar niet samenwonen aangezien zij beiden een precair verblijfsrecht hebben. Hij licht hierbij toe dat het Sociaal Huis Oostende eveneens meende dat er geen probleem was voor de

gezinsbijslag aangezien er geen samenwoning noch financiële bijstand was. Gezien de precare inkomenssituatie van verzoekende partij hoopt hij op enig begrip te kunnen rekenen.

4. Beoordeling in rechte

Betreffende het recht op verhoogde wezenbijslag voor de maand januari 2019

4.1. Conform de bepalingen van artikel 215, §1, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (verder Groeipakketdecreet genoemd) behoudt een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019, dat op 31 december 2018 wees is omdat een van zijn ouders vóór 1 januari 2019 is overleden en voor wie op 31 december 2018 een recht op de gewone wezenbijslag is toegekend als vermeld in artikel 56bis, §2, van de Algemene kinderbijslagwet, de gewone wezenbijslag.

4.2. In toepassing van de bepalingen van artikel 215, § 2, 1^e lid van het Groeipakketdecreet kan dit kind enkel wel recht geven op een verhoogde kinderbijslag voor wezen als vermeld in artikel 56bis, §1, juncto artikel 50bis van de Algemene kinderbijslagwet en artikel 8, §1, 2°, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van de gewaarborgde gezinsbijslag, als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 overlijdt, als de overlevende ouder het kind heeft verlaten, of als de overlevende ouder vanaf of na 1 januari 2019 geen gezin meer vormt met een persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad, vanaf de maand volgend op deze gebeurtenis.

4.3. De vraag of verzoekende partij al dan niet financiële steun van haar echtgenoot ontvangt, is in het kader van het onderzoek naar het recht op verhoogde wezenbijslag derhalve niet van belang.

4.4. Verwerende partij heeft vastgesteld dat er voor de periode van 1 augustus 2017 tot en met 31 december 2018 slechts de gewone wezenbijslag kan worden toegekend in toepassing van de bepalingen van 56bis, § 2, 1^e lid Algemene Kinderbijslagwet gelet op het huwelijk van verzoekende partij op 24 juli 2017.

4.5. Gezien er voor de periode met ingang van 1 januari 2019 dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet is overleden en de kinderen niet heeft verlaten en er zich geen wijziging in de gezinssamenstelling heeft voorgedaan, is niet voldaan aan één van de mogelijke voorwaarden van artikel 215, § 2, 1e lid van het decreet Groeipakket op basis waarvan er alsnog opnieuw een verhoogde wezenbijslag zou kunnen worden toegekend, wat bovendien ten vroegste een uitwerking had kunnen hebben op 1 februari 2019.

4.6. Bijgevolg bestond er voor de maand januari 2019 geen recht op een verhoogde wezenbijslag.

4.7. Gelet op het feit dat ..... heeft kunnen vaststellen dat verzoekende partij met ingang van 1 januari 2019 wel recht had op een sociale toeslag, dient derhalve slechts het verschil tussen de verhoogde wezenbijslag enerzijds en de gewone wezenbijslag vermeerderd met de sociale toeslag anderzijds, als zijnde onterecht ontvangen te worden beschouwd.

Betreffende de terugvordering

4.8. Conform artikel 103, § 1, 1e lid van het Groeipakketdecreet, worden onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

4.9. Met betrekking tot de gevallen waarin een terugvordering wordt uitgesloten, dient te worden verwezen naar de bepalingen van artikel 92, §1, 1^e en 2^e lid van het Groeipakketdecreet die stellen dat:

'Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.'

4.10. Uit het bij e-mail van 22 maart 2019 gevoegde stuk van verwerende partij blijkt dat zij via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid slechts van de wijziging van de burgerlijke staat van verzoekende partij in kennis werd gesteld op 19 februari 2019.

4.11. De argumentatie van verzoekende partij dat zij ervan uitging dat wijzigingen in het Rijksregister automatisch ook gekend zijn bij het kinderbijslagfonds/de uitbetalingsactor, bevestigt het standpunt van verwerende partij dat deze vóór het mutatiebericht van 19 februari 2019 niet op de hoogte was van het huwelijk van verzoekende partij.

4.12. Op basis hiervan dient te worden geconcludeerd dat verwerende partij steeds correct heeft betaald op basis van de op het desbetreffende moment beschikbare gegevens en dat de onverschuldigde betaling derhalve niet het gevolg is van een juridische of materiële fout van verwerende partij.

4.13. Bijgevolg is de beperking uit de bepalingen van artikel 92, § 1 van het decreet Groeipakket in casu niet van toepassing en dient de onverschuldigde gezinsbijslag in toepassing van de bepalingen van artikel 103, § 1, 1^e lid van Groeipakketdecreet van verzoekende partij te worden teruggevorderd.

Betreffende de inhoudingen aan 100% op de verder verschuldigde gezinsbijslag

4.14. Nu kan worden vastgesteld dat de ten onrechte ontvangen gezinsbijslag voor de maand januari 2019 dient te worden teruggevorderd, dient dit in toepassing van dezelfde bepalingen van artikel 103, § 1, 1^e lid van het Groeipakketdecreet te gebeuren via inhoudingen op de verder verschuldigde toelagen overeenkomstig de bepalingen van artikel 1410, § 4, Gerechtelijk Wetboek.

4.15. Verwerende partij heeft in de betwiste beslissing meegedeeld dat er in toepassing van de bepalingen van artikel 1410, § 4, Gerechtelijk Wetboek inhoudingen zouden worden uitgevoerd aan 100% op de verder verschuldigde toelagen.

4.16. Indien er verder nog toelagen in het kader van het gezinsbeleid kunnen worden toegekend zoals in casu het geval is, impliceren de bepalingen van artikel 1410, § 4 Gerechtelijk Wetboek (zoals gewijzigd door artikel 198 van het Groeipakketdecreet) dat er uitsluitend ambtshalve inhoudingen op verder verschuldigde toelagen ter aanzuivering van een schuld kunnen worden verricht aan in principe 100% i.p.v. de gebruikelijke 10% indien:

- betalingen ten onrechte bedrieglijk werden verkregen;
- betalingen ten onrechte werden verkregen ingevolge nalatigheid of verzuim van de begunstigde.

4.17. Verzoekende partij argumenteert dienaangaande hoofdzakelijk dat zij ervan uitging dat verwerende partij automatisch via het Rijksregister in kennis zou worden gesteld van de wijziging van haar burgerlijke staat.

4.18. Verwerende partij daarentegen argumenteert dat verzoekende partij, gelet op de vroegere formulieren P19, waarin werd meegedeeld dat het kinderbijslagfonds onmiddellijk van een dergelijke wijziging in kennis diende te worden gesteld, nalatig is geweest vermits zij nooit zelf verwerende partij van haar huwelijk in kennis heeft gesteld.

4.19. Er kan in dit verband worden verwezen naar de bepalingen van artikel 1, 1^e en 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 12 april 1984¹ die stellen dat:

'De rechthebbende en de bijslagtrekkenden zijn ertoe gehouden onmiddellijk de bevoegde kinderbijslaginstelling op de hoogte te brengen van elk element, met uitzondering van de inwerkingtreding van een nieuwe wettelijke of reglementaire bepaling die op hen betrekking zou kunnen hebben, dat van aard is een wijziging te brengen in de toekenning of de betaling van de gezinsbijslag.

Voor zover ze hierover werden ingelicht overeenkomstig het derde lid, zijn de rechthebbende en de bijslagtrekkende er evenwel van vrijgesteld de bevoegde kinderbijslaginstelling onmiddellijk op de hoogte te brengen van elke wijziging van de informatiegegevens bedoeld bij artikel 3, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en toegankelijk voor deze instelling, voor zover ze deze wijziging hebben medegedeeld aan de bevoegde gemeentelijke administratie.'

4.20. Op basis van deze bepalingen heeft verzoekende partij derhalve de plicht om elke wijziging die van invloed kan zijn op de toekenning van de gezinsbijslag spontaan aan het kinderbijslagfonds/de uitbetalingsactor mee te delen, behalve wanneer deze gegevens via het Rijksregister kunnen worden verkregen.

4.21. Dat gegevens automatisch via het Rijksregister kunnen worden verkregen, impliceert echter dat deze gegevens reeds in het Rijksregister dienen te zijn geregistreerd.

---

¹ tot vaststelling van de verplichting om elke wijziging die de toekenning of de betaling van de gezinsbijslag in de kinderbijslagregeling voor werknemers kan beïnvloeden, mee te delen (B.S. 19.4.1984)

Zo zal een huwelijk in België automatisch in het Rijksregister worden opgenomen en derhalve via het Rijksregister ook bij een kinderbijslagfonds/uitbetalingsactor zijn gekend.

4.22. In casu is verzoekende partij echter gehuwd buiten België, meer bepaald te Rotterdam (Nederland). Vermits deze buitenlandse gemeente niet onderhevig is aan de Belgische wetgeving ter zake, is zij derhalve niet gehouden een daar afgesloten en erkend huwelijk aan de Belgische instanties mee te delen.

4.23. Derhalve kan een huwelijk dat in het buitenland werd afgesloten enkel in het Rijksregister zijn gekend indien betrokkene de nodige stappen heeft ondernomen om dit huwelijk in België te laten registreren.

4.24. De veronderstelling van verzoekende partij is derhalve slechts in die mate gegrond in zoverre zij zelf daartoe tijdig het nodige heeft gedaan.

4.25. Gelet op het feit dat verwerende partij pas op 19 februari 2019 een mutatiebericht via de Kruispuntbank heeft ontvangen en uit geen enkel element blijkt dat de gemeentediensten (of een consulaat van België in Nederland) onmiddellijk van het huwelijk in kennis werden gesteld, kan op basis van de stukken die aan de Geschillencommissie zijn meegedeeld niet worden besloten dat verzoekende partij er kon van uit gaan dat verwerende partij automatisch tijdig kennis had kunnen nemen van het huwelijk en had zij verwerende partij onmiddellijk rechtstreeks op de hoogte moeten brengen.

4.26. Er dient bijgevolg te worden besloten dat de schuld voor de maand januari 2019 is ontstaan ingevolge nalatigheid van verzoekende partij en dat er inhoudingen op verder verschuldigde toelagen kunnen worden verricht aan 100% in toepassing van de bepalingen van artikel 1410, § 4 Gerechtelijk Wetboek en van artikel 198 van het Groeipakketdecreet.

Betreffende de brief m.b.t. de terugvordering van verwerende partij

De Geschillencommissie kan de raadsman van verzoekende partij bijtreden dat de brief m.b.t. de terugvordering op het vlak van communicatie duidelijker had kunnen geformuleerd worden en verduidelijkt dat de toekenningsvoorwaarden voor het barema van artikel 50bis Algemene Kinderbijslagwet kunnen worden teruggevonden in artikel 56bis Algemene Kinderbijslagwet. Uit de samenlezing van deze artikelen blijkt dat het huwelijk van de overlevende ouder een beletsel vormt voor de toekenning van de verhoogde wezenbijslag.

5. Beslissing

Om alle hierboven aangehaalde redenen stelt de Geschillencommissie vast dat de vordering van verzoekende partij onontvankelijk is voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019 en ontvankelijk doch **ongegrond** is voor de periode met ingang van 1 januari 2019.

Aldus uitgesproken te Brussel op 17 mei 2019.

De commissie was samengesteld uit :

- De heer Herman Verlinden, voorzitter;
- De heer Ignace Lambert en de heer Peter Keustermans, effectieve leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van dit aangetekend schrijven (art. 115, § 1, 1e lid van het Decreet van 27 april 2018² en art. 22, 3e lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018³).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens

---

²Tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

³Betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2021/ 395
Datum van uitspraak 9 september 2021
Rolnummer 2020/AR/122
Artikel 792, 2 ^{de} lid Ger.W. Kennisgeving getekend afschrift aan partijen en ongetekend afschrift aan advocaten.

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof Gent Afdeling Brugge

zesde kamer

Arrest

COVER 01-00002306453-0001-0008-01-01-1

, RRN , wonende te
appellante,
vertegenwoordigd door mr. loco mr. , advocaat te
tegen

1. OPGROEIEN REGIE, OVERHEID VAN HET VLAAMS GEWEST EN VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
ON 0886.886.638, met maatschappelijke zetel te 1060 SINT-GILLIS, Hallepoortlaan 27,
eerste geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. loco mr. , advocaat te

2.
, ON , met maatschappelijke zetel te
tweede geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. loco mr. , advocaat te

PROCEDURE EN VORDERING.

1. Mevrouw (hierna: de appellante) tekende met een verzoekschrift, op 31 mei 2019 neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, beroep aan tegen de beslissing van 28 februari 2019 van het
waarbij een terugvordering van onterechte betalingen werd bepaald.

Er werd daarin besloten tot terugvordering van de verhoogde “wezentoeslag” voor de periode 1.8.2017-31.1.2019.

Appellante vroeg om de beslissing d.d. 28 februari 2019 te vernietigen en te zeggen voor recht dat zij gerechtigd was op de verhoogde “wezenbijslag” voor de periode 8/2017-12/2018.

Deze zaak werd ingeschreven op de algemene rol onder nummer 19/450/A.

2. Bij conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, op 6 februari 2020, heeft een tegenvordering ingesteld. Het vorderde de appellante te veroordelen tot de terugbetaling van 9.745,01 euro, zijnde de ten onrechte uitbetaalde wezenbijslag voor de periode van 1 augustus 2017 tot en met 31 december 2018, meer de wettelijke interesten vanaf 28 februari 2019.

3. De appellante tekende tegen de beslissing van 28 februari 2019 ook administratief beroep aan bij de Geschillencommissie. De Geschillencommissie nam haar beslissing op 17 mei 2019.

In de beslissing d.d. 17 mei 2019 had de Geschillencommissie geoordeeld dat het administratief beroep van appellante: 1) onontvankelijk was voor de periode 1 augustus 2017 - 31 december 2018; en 2) ongegrond was voor de periode 1 januari 2019 - 31 januari 2019.

De appellante vroeg om de beslissing van 17 mei 2019 te vernietigen en voor recht te zeggen dat zij gerechtigd was op de verhoogde “wezenbijslag” voor de periode vanaf 1 januari 2019.

Deze zaak werd ingeschreven op de algemene rol onder nummer 19/613/A.

4. Bij conclusie, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, op 6 februari 2020, heeft [redacted] een tegenvordering ingesteld. Hij vorderde de appellante te veroordelen tot de terugbetaling van 453,92 euro, zijnde de ten onrechte uitbetaalde verhoogde wezenbijslag voor de periode van 1 augustus 2019, meer de wettelijke interesten vanaf 28 februari 2019 en de gerechtelijke intresten.

5. Bij eindvonnis van 14 oktober 2020 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, gewezen op tegenspraak, werden de zaken met A.R. nr. 19/450/A en A.R. nr. 19/613/A samengevoegd, werd de vordering op hoofdeis ontvankelijk doch ongegrond verklaard en werden de bestreden beslissingen van 28 februari 2019 en van 17 mei 2019 bevestigd.

De vordering op tegeneis werd ontvankelijk en ongegrond verklaard en mevrouw [redacted] werd veroordeeld om aan [redacted] de som van 9.745,01 euro en 453,92 euro te betalen wegens ten onrechte ontvangen (verhoogde) wezenbijslag, meer de verwijlinteresten vanaf 28 februari 2019, en de gerechtelijke intresten.

De beslissing in het dispositief dat de tegenvordering ongegrond is, is klaarblijkelijk een materiële vergissing. In het overwegend gedeelte van het vonnis (nr. 11) staat overigens duidelijk dat de tegenvordering ‘gegrond’ is.

[redacted] werd veroordeeld tot de kosten van het geding. De bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand, begroot op 20 euro, werd eveneens ten laste van de geïntimeerde gelegd.

Dit vonnis werd door de griffier met een gerechtsbrief van 20 oktober 2020 (poststempel) aan de partijen ter kennis gebracht.

6. tekende op 12 november 2020 hoger beroep aan bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge.

De zaak werd ingeleid op 14 december 2020. De partijen kwamen een procedurekalender overeen die bevestigd werd bij beschikking van 14 januari 2020. De zaak werd opgeroepen voor de zitting van 10 juni 2021, alwaar de partijen gehoord werden in hun middelen en conclusies. De debatten werden gesloten.

7. In conclusies, neergelegd ter griffie op 9 april 2021, vordert de appellante het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, het eindvonnis van 14 oktober 2020 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, A.R. nr. 19/450/A, te vernietigen en dienvolgens de beslissing van de tweede geïntimeerde van 28 februari 2019 te vernietigen; te zeggen voor recht dat de appellante gerechtigd is op de verhoogde wezenbijslag voor de periode 08/2017 – 12/2018; verder de beslissing van de eerste geïntimeerde van 17 mei 2018 nietig te verklaren; te zeggen voor recht dat de appellante gerechtigd is op de verhoogde wezenbijslag vanaf 1 januari 2019.

Zij vordert de tegenvordering van de geïntimeerden ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

Ten slotte vragen zij de geïntimeerden solidair te veroordelen tot de kosten.

8. In syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 10 mei 2021, vorderen de geïntimeerden het hoger beroep van de appellante ongegrond te verklaren, en dienvolgens het vonnis van kamer B4 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, van 14 oktober 2020 te bevestigen.

De geïntimeerden vorderen de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde af te wijzen als ongegrond en recht te doen op het incidenteel beroep van geïntimeerde, in toepassing van artikel 794, 1 Ger.W. de zinsnede in het beschikkend gedeelte van het bestreden vonnis: *“verklaart de tegenvorderingen ontvankelijk en ongegrond”* te verbeteren als volgt *“verklaart de tegenvorderingen ontvankelijk en gegrond”*.

Ten slotte vraagt de geïntimeerde te oordelen over de kosten als naar recht.

9. Substituut-generaal Joyce Ameloot bracht schriftelijk advies uit, waarop geen repliek volgde.

BESPREKING.

10. De appellante heeft drie kinderen uit een eerder huwelijk (geboren op .2005, ..2008 en .2013). De vader van de kinderen en haar voormalige echtgenoot is op 23 januari 2014 overleden. De appellante woont alleen met haar kinderen en geniet een leefloon. Zij heeft recht op kinderbijslag.

Na het overlijden van de vader van de kinderen werd haar een verhoogde wezenbijslag toegekend vanaf 1 augustus 2017. De wezenbijslag werd toegekend in toepassing van de artikelen 50bis en 56bis van de Kinderbijslagwet van 19 december 1939.

Op 24 juli 2017 trad zij in het huwelijk met een man van Pakistaanse nationaliteit die een verblijfstitel heeft om permanent in Nederland te wonen.

Beide echtgenoten wonen niet samen en hebben ook nooit samengewoond. De appellante merkt op dat zij alleen instaat voor haar drie kinderen.

Gelet op het huwelijk maar in weerwil van het gegeven dat de appellante niet samenwoont met haar echtgenoot, zijn de geïntimeerden van oordeel dat de appellante geen recht had op verhoogde wezenbijslag. Die bijslag werd gedurende geruime tijd onverschuldigd betaald. Dit bracht de geïntimeerden ertoe de onverschuldigde betaling terug te vorderen.

Een verhaal bij de geschillencommissie bracht geen soelaas voor de appellante.

11. Overeenkomstig artikel 56bis §2 van de Kinderbijslagwet vervalt het recht op wezenbijslag indien de langstlevende ouder terug in het huwelijk treedt. Gelet op deze duidelijke bepaling staat het vast dat de appellante onverschuldigde wezenbijslagen heeft genoten.

Het gegeven dat zij niet samenwoont en nooit heeft samengewoond met haar echtgenoot is niet relevant. Het huwelijk impliceert een juridische band.

Het openbaar ministerie merkt terecht op dat het huwelijk een verplichting tot hulp en bijstand met zich brengt. Het stelt evenzeer terecht dat de omstandigheid van de huwelijkspartners niet samenwonen geen relevantie heeft.

De wetgever kon oordelen dat de verhoogde wezenbijslagen niet langer verschuldigd zijn in geval van een nieuw huwelijk. De tekst van de wet is in elk geval duidelijk.

12. Vanaf 1 januari 2019 is het Groeipakketdecreet van toepassing (decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid).

Alleen het kind dat het recht op wezenbijslag doet ontstaan, "blijft recht geven" op de maandelijks verhoogde kinderbijslag voor wezen die "is toegekend" op 31 december 2018 (art. 214 §1 Groeipakketdecreet).

Aangezien de kinderen van de appellante dat recht niet deden ontstaan, is er geen recht op wezenbijslag in het kader van het Groeipakketdecreet. Ze waren niet “rechtgevend” en kunnen dus ook niet het recht “blijven geven”. Het recht was hen ook niet “toegekend”.

Ook deze bepaling is duidelijk; het is overigens ook logisch dat de overgangsmaatregel geen recht creëert.

13. Artikel 214 §2 verwijst naar het kind bedoeld in artikel 214 §1 dat het recht deed ontstaan. Het zegt dat het recht wegvalt in geval de overlevende ouder een nieuw gezin vormt. Maar zoals aangegeven zijn de kinderen van de appellante geen kinderen in de zin van artikel 214 §1. Het artikel 214 §2 is derhalve niet van toepassing.

14. Artikel 215 §1, eerste lid van het decreet luidt als volgt: “Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019, dat op 31 december 2018 wees is omdat een van zijn ouders vóór 1 januari 2019 is overleden en voor wie op 31 december 2018 een recht op de gewone wezenbijslag is toegekend als vermeld in artikel 56bis, § 2, van de Algemene Kinderbijslagwet, behoudt de gewone wezenbijslag.”

Maar de kinderen van de appellante waren op 31 december 2018 geen rechtgevende kinderen. Er was ook evenmin een recht in toepassing van artikel 56bis §2 van de Kinderbijslagwet. De kinderen die de wezenbijslag niet hadden, konden die derhalve niet ook “behouden”.

Ook deze bepaling en de overige onderdelen van artikel 215 leiden niet tot een andere beoordeling.

15. Het is correct dat de eerste rechter niet verwezen heeft naar artikel 215 van het decreet terwijl die bepaling wel in ondergeschikte orde werd opgeworpen door de appellante. Deze vaststelling leidt echter niet tot een andere conclusie.

16. Wat betreft de periode van 1 augustus 2017 tot 31 december 2018 wordt het onverschuldigd bedrag bepaald op 9.745,01 euro (verschil tussen de gewone bijslag en wezenbijslag). Voor de maand januari 2019 beloopt het bedrag 453,92 euro. Er is geen discussie over de bedragen.

17. De geïntimeerden voeren aan dat de vijfjarige verjaringstermijn van toepassing is. De appellante betwist dat zij te kwader trouw was of dat er sprake was van bedrog. Haar argumentatie beantwoordt de door de geïntimeerden aangebrachte discussie over de verjaring. Die discussie werd derhalve op tegensprekelijke wijze in het debat gebracht.

Bij de toekenning van het recht werd aan de appellante duidelijk gecommuniceerd dat zij moest melden als er iets zou wijzigen in haar gezinssituatie, waaronder : “als u trouwt buiten België”. Zij heeft dit document ondertekend. Dat zij de wijziging in haar gezinssituatie niet heeft verricht bewijst op zich geen bedrog. Het volstaat niet dat er sprake was van onachtzaamheid en evenmin dat de

sociaal verzekerde zich had kunnen inlichten om van bedrog te gewagen (zie bijv. Cass 04.12.2006 AR S.05.0071.F, www.cass.be; idem: Arbh. Brussel, 06.10.2016, JTT 2017, 93 Arbh. Brussel, 16.05.2013, Soc.Kron. 2013, p. 549, Arbh. Gent, afd. Gent, 05.10.2018, 2016/AG/153, niet uitgegeven). De appellante heeft niet samengewoond of een gezin gevormd met haar echtgenoot en kan zich vergist hebben. Dat wijst niet op bedrog. Bedrog moet bewezen worden.

Het gegeven dat zij de taal niet voldoende machtig is, en het gegeven dat zij er alleen voor staat met drie kinderen, zijn elementen die deel kunnen uitmaken van een globale beoordeling van een dossier zoals dat voorligt, maar die op zich geenszins doorslaggevend zijn.

Het bedrog is niet aangetoond.

De discussie over de verjaringstermijn heeft evenwel geen juridische relevantie wat de verjaring betreft. De bestreden beslissing dateert van 28 februari 2019. Alle betalingen vallen binnen een periode van drie jaar, zodat er geen sprake is van verjaring (art. 120bis Kinderbijslagwet en art. 97 Groeipakketdecreet). De vijfjarige termijn hoeft niet toegepast te worden.

18. is belast met het invorderen van de onverschuldigde betalingen. is de overheid of instelling bedoeld in artikel 1017, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek en wordt derhalve veroordeeld tot het betalen van de gerechtskosten, zijnde de rechtsplegingsvergoeding, zoals correct begroot door de appellante.

BESLISSING.

Het arbeidshof

- spreekt dit arrest uit op tegenspraak, en rekening houdend met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, en inzonderheid artikel 24 van die wet,
- na schriftelijk advies van het openbaar ministerie, uitgebracht door substituut-generaal Joyce Ameloot,
- verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch **ongegrond**,
- bevestigt het bestreden vonnis van 14 oktober 2020 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, A.R. nr. 19/450/A en A.R. nr. 19/613/A, in al zijn beschikkingen, behalve de zinsnede volgens welke de tegenvorderingen ongegrond worden verklaard,
- opnieuw wijzende wat deze zinsnede tegenvordering betreft, zegt voor recht dat de tegenvordering ontvankelijk en “gegrond” is, en bevestigt verder de veroordeling van de

appellante tot terugbetaling aan de tweede geïntimeerde van de bedragen, zoals bepaald in het beschikkend deel van het bestreden vonnis,

- wijst het meer of anders gevorderde af als **ongegrond**,
- legt de kosten van het geding in hoger beroep overeenkomstig art. 1017, 1ste lid Ger.W. ten laste van

De gerechtskosten worden als volgt vereffend:

- aan de zijde van (volgens opgave):
  - rechtsplegingsvergoeding: 174,94 euro;
- aan de zijde van geïntimeerden: niet vereffend bij gebrek aan opgave.

Het arbeidshof legt de bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand ten laste van

Aldus gewezen door de zesde kamer van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, samengesteld uit Bruno Lietaert, kamervoorzitter in het arbeidshof, voorzitter, Wim Hollevoet, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever, Christel Burke, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werknemerbediende, en in openbare terechtzitting van **negen september tweeduizend éénentwintig** uitgesproken door kamervoorzitter Bruno Lietaert, bijgestaan door Stefan Tavernier, griffier.

S. Tavernier

C. Burke

W. Hollevoet

B. Lietaert

